

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
רבה בר רבא הונא גופיה אישתי בקנישקנין.	איכא דאמרי:										○
יין נסך אסור ואוסר בכל שהוא.											■
יין ביין ומים במים - בכל שהוא יין במים ומים ביין - בנותן טעם.											■
זה הכלל: מין במינו - במשהו, ושלא במינו - בנותן טעם.											◇
המערה יין נסך מחבית לבור, אפילו כל היום כולו. ראשון ראשון בטל.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:										◇
יין נסך אסור ואוסר בכל שהוא	תנן:										◇
מאי לאו דקא נפיל איסורא לגו התירא											ז
לא, דקא נפיל התירא לגו איסורא.											◇
יין במים - בנותן טעם	ת"ש:										◇
מאי לאו דקא נפיל חמרא דאיסורא למיא דהתירא											ז
לא, דקא נפיל חמרא דהתירא למיא דאיסורא.											◇
ומדרישא במיא דאיסורא, סיפא נמי במיא דאיסורא											ז
מים ביין - בנותן טעם	וקתני סיפא:										◇
כולה מתני' התירא לגו איסורא, ורישא - דקא נפיל חמרא דהתירא למיא דאיסורא, סיפא - דקא נפיל מיא דהתירא לחמרא דאיסורא.	אמר לך רב דימי:										◇
המערה יין נסך מצרצור קטן לבור, אפילו כל היום כולו - ראשון ראשון בטל. ודוקא צרצור קטן דלא נפיש עמודיה, אבל חבית דנפיש עמודיה - לא.	כי אתא רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:										◇
יין נסך שנפל לבור ונפל שם קיתון של מים, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										◇
לא שנו אלא שנפל קיתון של מים תחלה, אבל לא נפל שם קיתון של מים תחלה - מצא מין את מינו וניעור.	כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:										◇
איכא דמתני לה אמתני'.											◇
יין ביין - כל שהוא	[תנן]										◇
לא שנו אלא שלא נפל שם קיתון של מים, אבל נפל שם קיתון של מים, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:										◇
מאי איכא בין לדמתני לה אמתני' בין לדמתני לה אדרבין?											ז
מאן דמתני לה אמתני' לא בעי תחלה, ומאן דמתני לה אדרבין בעי תחלה.											◇
יין נסך שנפל לבור ונפל שם קיתון של מים, אמר חזקיה: הגדילו באיסור. אסור, הגדילו בהיתר - מותר	איתמר: [חזקיה]										◇
אפי' הגדילו באיסור - מותר.	רבי יוחנן:										◇
לימא, חזקיה ור' יוחנן פלוגתא דר"א ורבנן קמיפלגן	רבי ירמיה לרבי זירא:										◇
דתנן: שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך העיסה, לא בזה כדי לחמץ ולא בזה כדי לחמץ, ונצטרפו וחמצו - ר"א אומר: אחר אחרון אני בא	[רבי אליעזר]										◇
בין שנפל איסור בתחלה ובין בסוף, אינו אסור עד שיהא בו כדי להחמיץ	חכמים:										◇
ותסברא?											ז
לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור, אבל לא קדם וסילק את האיסור - אסור	והאמר אביי:										◇
חזקיה דאמר כמאן?											ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
אלא, הכא ברואין קמיפלגי:												■	◇	עג:	
להזקיה לית ליה רואין	[חזקיה]											■	■	עג:	
לרבי יוחנן אית ליה.	[רבי יוחנן]											■	■	עג:	
ומי אית ליה לרבי יוחנן רואין?												ז		עג:	
שני כוסות, אחד של חולין ואחד של תרומה, ומזגן ועירבן זה בזה, מה?	והא בעי מיניה ר' אסי מרבי יוחנן:											⋈	ז	◇	עג:
ולא פשט ליה	[רבי יוחנן]											○	ז	◇	עג:
מעיקרא לא פשט ליה, לבסוף פשט ליה.												!		◇	עג:
ב כוסות, אחד של חולין ואחד של תרומה, ומזגן ועירבן זה בזה, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	אתמר נמי: א"ר אמי א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר אסי א"ר יוחנן:											■	!	עג:	
זה הכלל: מין במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם.													■	<	עג:
כל איסורין שבתורה, במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם	רב ושמואל דאמרי תרויהו:												◆	◇	עג:
זה הכלל לאתויי מאי?													⋈		עג:
לאתויי כל איסורין שבתורה.													!	◇	עג:
כל איסורין שבתורה, בין במינו בין שלא במינו - בנותן טעם, חוץ מטבל ויין נסך, במינו - במשהו, ושלא במינו - בנותן טעם	ר' יוחנן ור"ל דאמרי תרויהו:												◆	◇	עג:
וזה הכלל - לאתויי טבל.													■	◇	עג:
תניא כוותיה דרב ושמואל, תניא כוותיה דרבי יוחנן ור"ל.													■	◇	עג:
תניא כוותיה דרב ושמואל:													■		עג:
כל איסורין שבתורה, במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם.	[תניא]												■	◇	עג:
תניא כוותיה דר' יוחנן ור"ל:													■		עג:
כל איסורין שבתורה, בין במינו בין שלא במינו - בנותן טעם, חוץ מטבל ויין נסך, במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם.	[תניא]												■	◇	עג:
בשלמא יין נסך, משום חומרא דעבודת כוכבים, אלא טבל מ"ט?													ז	◇	עג:
כהיתירו כך איסורו													!	◇	עג:
הטה אחת פוטרת את הכרי	דאמר שמואל:												■	!	עג:
במה אמרו: טבל אוסר בכל שהוא? במינו, שלא במינו - בנותן טעם.	ותנן נמי הכי:												■	!	עג: